

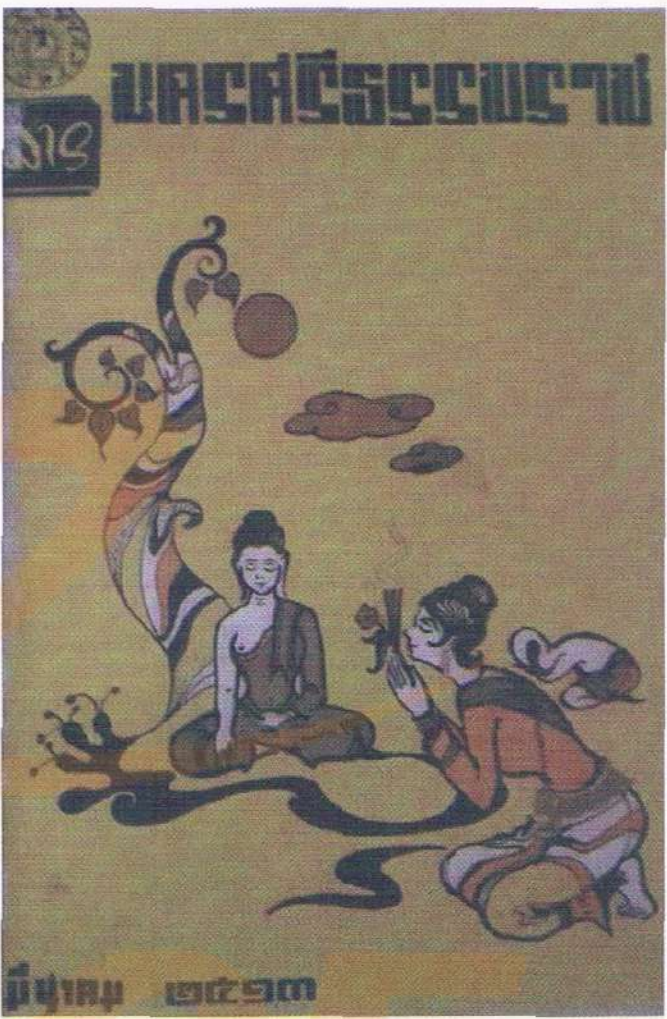
สารนครศรีธรรมราชกำเนิดขึ้นเมื่อ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๓ เป็นหนังสือขนาด ๘ หน้าก หนาประมาณ ๑๐๐ หน้า ปกสอดสี เนื้อในใช้กระดาษบุฟอรรคมดา (เป็นภาษาใช้ประเภทของหนังสือ) พิมพ์ที่โรงพิมพ์ศิริสวัสดิ์ (หัวสะพานราเมศวร) สมัยนายพันท์ สายตระกูล เป็นผู้ว่าราชการจังหวัด และมีนายไสว ศิริมงคล ปลัดจังหวัด ทำหน้าที่เป็นบรรณาธิการโดยตำแหน่ง มีราคาจำหน่ายกับผู้สนใจในปีแรกๆ เล่มละ ๓ บาท ทั้งรายเดือนและเป็นสมาชิกตลอดปี แต่มาภายหลังได้มีการเลิกจำหน่าย โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดพิมพ์และมีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงตลอดเวลา จนกระทั่ง ดังนี้

- เพื่อแถลงกิจกรรมและเผยแพร่กิจการด้านต่างๆ ของจังหวัด
- เพื่อเผยแพร่วิทยาการ สารคดี ประเพณี และบันเทิงคดี
- เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการกับประชาชน
- เพื่อส่งเสริมเผยแพร่ระบอบประชาธิปไตยและการปกครองท้องถิ่น
- เพื่อส่งเสริมเผยแพร่กิจการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดและส่วนราชการต่างๆ
- เพื่อส่งเสริมกฎหมายที่ประชาชนควรรู้ และระเบียบต่างๆ ของทางราชการ
- เพื่อส่งเสริมเผยแพร่วิทยาการ สารคดี บันเทิงคดี
- เพื่อส่งเสริมเผยแพร่สื่อสัมพันธ์ระหว่างประชาชน ข้าราชการ หน่วยราชการ

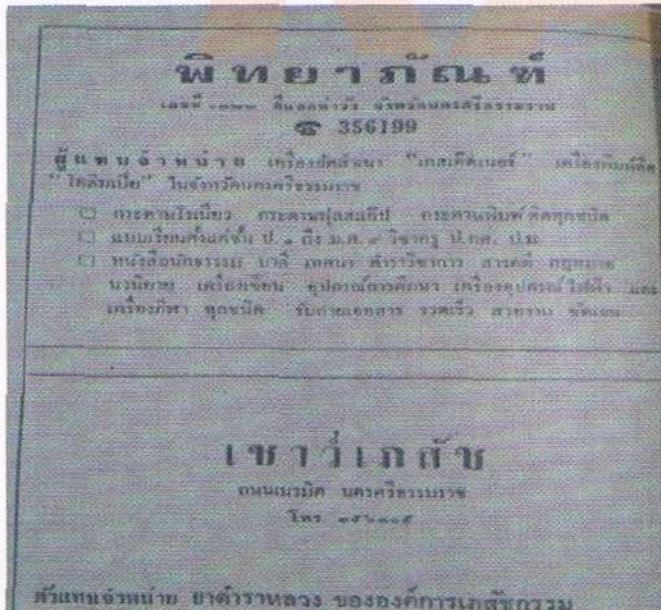
เหตุการณ์ครั้งเยาว์วัย

สารนครศรีธรรมราชกำเนิดเกิดขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๑๓ แต่ผู้เขียนได้รู้จักสารนครศรีธรรมราชเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๖ ขณะเรียนหนังสืออยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ณ โรงเรียนเทศบาลวัดศาลาลำดวน มีผู้เป็นพ่อ (อาจารย์เอี่ยม อุบลพันธ์) รับราชการอยู่ที่ส่วนการศึกษา องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช และเป็นผู้หนึ่งที่ร่วมกันบุกเบิกสร้างสารนครศรีธรรมราชและเป็นสิ่งที่ท่านรักมากที่สุดสิ่งหนึ่งในชีวิตท่านในเวลาต่อมา ในฐานะที่ผู้เขียนเป็นลูกชายสุดท้อง มักจะเป็นธรรมดาอยู่ดีที่จะเป็นที่รักของพ่อโดยใกล้ชิดไปไหนมาไหนพ่อจะพาซ้อนท้ายมอเตอร์ไซด์ติดตามไปทุกที่ อยู่เสมอ จึงทำให้มีบุญวาสนาได้รู้จักสารนครศรีธรรมราชไปโดยปริยาย สารนครศรีธรรมราชในสมัยก่อนมักใช้เวลาออกราชการโดยเฉพาะในตอนเย็นถึงตีคืนในการดำเนินการจัดทำต้นฉบับ ผู้เขียนได้เห็นเหตุการณ์และบุคคลสำคัญๆ ในขณะนั้นของจังหวัดนครศรีธรรมราชมากมาย โดยเฉพาะบรรยากาศในการประชุมในเรื่องการทำหนังสือ มีการประชุมเตรียมงานอย่างเอาจริงเอาจัง มีการถกเถียงเสนอความคิดเห็นอย่างหลากหลายและลงเอยกันด้วยดี บุคคลระดับผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หัวหน้าส่วนราชการ นักเขียนที่มีชื่อเสียง เข้าประชุมอย่างพร้อมหน้าอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ผู้เขียนยังจำตัวบุคคลอย่างแม่นยำแม้เวลาจะผ่านมายาวนาน เช่น นายพันท์ สายตระกูล นายคล้าย จิตพิทักษ์ (ผู้ว่าราชการจังหวัด) นายไสว ศิริมงคล นายอรุณ รุจิกัญหะ ปลัดจังหวัด นายทวี กาญจนภา นายวันชัย ทรัพย์รุ่งเรือง นายถาวร สิทธิฤทธิ์ นายสมพงษ์ ดวงมุสิก (บุคลากรส่วนการศึกษาจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด) อาจารย์นะมา โสภางค์ (ภายหลังเป็นผู้ใหญ่ที่ผู้เขียนใกล้ชิดและคอยรับใช้ท่านเมื่อท่านร้องขอและไม่ร้องขอ) ขุนพันธุรักษ์ราชเดช ขุนอาเทศคดี นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ นายสัมพันธุ์ ทองสมัคร (ผู้แทนราษฎร) นายสมพุทธ อูระเจน ผศ. ฉัตรชัย ศุกระกาญจน์ (คณบดีแห่งวิทยาลัยครู) นายคมสันต์ พงษ์สุธรรม นายอรรถกร ถาวรรมาศ นายดิเรก พรตตะเสน นายถวิล มั่นสน่อม (นักคิด นักเขียน) นายนิเวศน์ เกตุชาติ (สจ. หมู่

และต่อมาเป็นประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประมุขฝ่ายนิติบัญญัติ ยุคผู้ว่าฯสวมหมวก ๒ ใบ ผู้มากบารมีในภายหลัง) นายสมนึก เกตุชาติ (นักการเมืองท้องถิ่นและนักธุรกิจหนุ่ม) บุคคลที่กล่าวขื่อนี้ล้วนแล้วเป็นผู้ร่วมกันสร้างสรรค์ผลงานให้สารนครศรีธรรมราชได้กำเนิดขึ้นซึ่งเป็นแนวทางสืบทอดมาสู่คนรุ่นหลังมาจนถึงวันนี้ แม้บางคนได้จากพวกเราไปโดยวิถีทางธรรมชาติแล้วก็ตาม สารนครศรีธรรมราชก็ได้ดำเนินการจัดพิมพ์ออกสู่สาธารณชนทั้งในจังหวัดและต่างจังหวัดและเป็นที่ฮือฮาและโด่งดังไปทั่ว มีการติดต่อ สอบถาม ติดตาม จากประชาชนทั่วไปว่า (แฟนคลับ) "สารนครออกแล้วยัง" เพราะในอดีตสารนครศรีธรรมราชเป็นหนังสือรายเดือนที่ออกตรงเวลาทุกเดือนไม่ย้อนหลัง ตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมาภาพที่เห็นมาโดยตลอดคือผู้เป็นพ่อ (อาจารย์เอื้อม อุบลพันธุ์) ได้กล่อมเกลี้ยงเลี้ยงดู อุ้มชูสารนครศรีธรรมราชเสมือนลูกสุดท้องอีกคนหนึ่งของท่านที่เดียว โดยเฉพาะเวลาออกราชการตอนเย็นๆ ถึงค่ำ บางครั้งดึกตื่นพ่อก็ยังทำต้นฉบับสารนครศรีธรรมราชด้วยเครื่องพิมพ์ดีดแบบธรรมดาจนเป็นภาพชินตา โดยช่างเรียงพิมพ์ของโรงพิมพ์ศิริสวัสดิ์ ท่าวัง ซึ่งเป็นเด็กหนุ่มในขณะนั้นมีชื่อว่า นายประยูร เงินพรหม (อายุ ๑๔ ปี) เป็นผู้ดูแลดำเนินการสร้างสรรค์สารนครศรีธรรมราชในยุคเริ่มแรก ซึ่งปัจจุบันท่านได้เป็นเจ้าของกิจการโรงพิมพ์ประยูรการพิมพ์ที่มีขนาดใหญ่ระดับภาคใต้และได้กลับมาเป็นผู้พิมพ์สารนครศรีธรรมราชอีกครั้งหนึ่งเมื่อ ๔๐ ปีให้หลัง

สารนครศรีธรรมราชฉบับปฐมฤกษ์

โฆษณาจากห้างร้านในสารนครศรีธรรมราชในอดีต

ราคาจำหน่ายสารนครศรีธรรมราชในครั้งอดีต

ก่อนจากสารนครศรีธรรมราช

ในปี พ.ศ. ๒๕๒๓ ผู้เป็นพ่อ (อาจารย์เอี่ยม อุบลพันธุ์) ได้ลาออกจากราชการสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช ไปสมัครเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและผลปรากฏว่าได้รับการความไว้วางใจจากประชาชนเลือกให้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ขณะนั้นผู้เขียนได้เรียนหนังสืออยู่ชั้นมัธยมศึกษา ณ โรงเรียนจรัสพิชการ ในปีนี้เองที่สารนครศรีธรรมราชได้หยุดดำเนินการจัดพิมพ์ไปในที่สุด

ตามที่อาจารย์เอี่ยมบันทึกไว้ว่า “สารนครฉบับสุดท้ายก่อนเลิกก็คือฉบับเดือนมิถุนายน ๒๕๒๓ สมัยนายธานี ไรจนลักษณ์ เป็นผู้ว่าราชการจังหวัด ร้อยตรีอนุกุล สุภาไชยกิจ เป็นบรรณาธิการ และปลัดจังหวัด เหตุผลเพราะไม่มีใครทำ”

สารนครศรีธรรมราชฉบับหลังๆ ก่อนหยุดดำเนินการผู้เขียนจำได้ว่าได้มีคนหนุ่มรุ่นใหม่ซึ่งเป็นข้าราชการส่วนการศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดหลายท่านที่ผู้เขียนมีความสนิทส่วนตัว เช่น นายสมพงศ์ ดวงมุสิก นายถาวร สิทธิฤทธิ์ นายวิมล คำดี นายประจักษ์ เรืองจิรัชเสียร นายวันชัย ทรัพย์รุ่งเรือง ได้พยายามสืบทอด และได้ดำเนินการจัดพิมพ์อยู่ระยะหนึ่งแต่ก็ไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ เพราะผู้จัดทำทุกท่านล้วนแล้วแต่เป็นข้าราชการประจำจึงไม่มีเวลาพอในการรับผิดชอบในส่วนนี้ พ่อผู้เป็นพ่อไปเป็นผู้แทนราษฎร ผู้เป็นลูก (ผู้เขียน) ก็ต้องห่างและจากสารนครศรีธรรมราชไปโดยอัตโนมัติ

ในปี ๒๕๒๓ นี้เองจังหวัดนครศรีธรรมราชก็ได้มีความพยายามที่จะจัดพิมพ์หนังสือขึ้นมาเพื่อเป็นตัวแทนสารนครศรีธรรมราชขึ้นมาฉบับหนึ่ง ตามบันทึกของอาจารย์ เอี่ยม อุบลพันธุ์ ดังนี้

“ต่อมาในปีเดียวกัน คุณทวีป วัฒนชัย ประธานสัมพันธ์จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้จัดทำหนังสือชื่อ “ข่าวนครศรีธรรมราช” ขึ้นมาแทนสารนครศรีธรรมราช เมื่อคุณทวีป ย้ายไป คุณศรีปราชญ์ สามัคคีธรรม มาดำรงตำแหน่งแทนก็ได้จัดทำต่อมา “ข่าวนครศรีธรรมราช” เป็นหนังสือขนาด ๒๐x๔๐ เซนติเมตร หนา ๑๖ หน้า ปกสอตสี กระดาษสี รูปแบบและเนื้อหาดียิ่ง แต่ก็ต้องมาหยุดชะงักอีก เนื่องจากหัวเรี่ยวหัวแรงจัดทำเป็นข้าราชการประจำ มีงานรับผิดชอบทั้งในและนอกสำนักงานมากมาย จนแม้จะมีฝีมือก็ไม่สามารถจะทำได้”

ผู้เขียนได้เห็นอาจารย์นะมา โสภางค์ จัดทำต้นฉบับด้วยเครื่องพิมพ์ดีดธรรมดาเช่นกัน ท่านทำ “ดรัมมี่” ด้วยมือข้างเดียว (ปัจจุบันเรียกว่าอาร์ทเวอร์ค) คือการตัดแปะให้ตรงตามแบบหน้ากระดาษที่โรงพิมพ์ให้มาให้ตรงตามแบบขนาดของแบบกระดาษ ห้ามล้ำนอกนอกขอบ แล้วส่งโรงพิมพ์ เพื่อเรียงตัวพิมพ์ต่อไป

สารนครฟื้นคืนชีพอีกครั้งในปี พ.ศ. ๒๕๓๕

กลางปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ในขณะที่ผู้เขียนกับอาจารย์เอี่ยมกำลังช่วยกันปลูกต้นยางพาราอยู่ในที่นาเดิมแต่เปลี่ยนมาเป็นสวนยางพาราชั้นดี มองไปบนถนนใหญ่เห็นรถยนต์แวนยี่ห้อซูซูกุ トラองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช ขับมาจอดหน้าสวนยาง มีผู้ชายสองคนลงจากรถคนเดินนำหน้า คือ ลุงนิเวศน์ เกตุชาติ ผู้มากบารมี ดำรงตำแหน่งประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในขณะนั้น คนเดินตามหลังชื่อนายวัชรชัย คงสำราญ (สจ. แก้ว) สมาชิกสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช เขตอำเภอเมือง ในขณะนั้น มือทั้งสองข้างถือถุงข้าวหอมมะลิทั้งหมด ๘ ห่อ ทั้งสองเดินลงมาถึงเจ้าของสวนยาง คำแรกที่ลุงนิเวศน์พูดคือ “พี่เอี่ยม กินข้าวหมกไก่ร้านไทยโอซาก้าก่อน” ไม่รอช้าผู้เขียนในฐานะเด็กกว่าคนอื่นทำหน้าที่บริการปิดกวาดขนาน้อยกลางสวน จัดแจงแกะห่อข้าวหมก แล้วเริ่มบรรเลงกินข้าวหมกไก่ที่แสนอร่อยซึ่งเป็นมือเพียง ลุงนิเวศน์กับอาจารย์เอี่ยมกินคนละห่อ ผู้เขียนกับ สจ. แก้วคนละห่อครึ่ง

(จำได้แม่น) ที่เหลือสามห่อผู้เขียนนำกลับบ้าน อิ่มแล้วก็มีการเริ่มสนทนาคนที่พูดคนแรกคืออุณนิเวศน์ พูดว่า “พี่เอ๋อครับ ผมจะทำให้สารนครฟื้นคืนชีพอีกครั้งหนึ่ง ผมจะหางบประมาณในการพิมพ์โดยขออนุมัติสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้พี่เอ๋อเป็นบรรณาธิการ ห้ามปฏิเสธ” ไม่มีเวลาให้คิด แต่ความจริงแล้วเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นแน่นอนแล้วในขณะนั้นเพราะอาจารย์เอ๋อรับปากเป็นบรรณาธิการโดยทันที เสร็จธุระแยกจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้งสองขอตัวกลับและย้ำว่า “พี่เอ๋อไปหาคณะทำงานเอาเองปีหน้า พ.ศ. ๒๕๓๕ เริ่มทำงานได้ทันที”

อาจารย์เอ๋อเริ่มทำงานทันทีตั้งแต่บัดนั้นโดยมีผู้เขียนเป็นผู้ช่วยใกล้ชิดโดยเฉพาะเป็นคนชำระส่วนตัวบรรณาธิการ รวบรวมต้นฉบับ ตรวจต้นฉบับ และมีบุคคลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่คอยมาสลับปรับเปลี่ยนกับผู้เขียนยุคปรับปรุงใหม่ คือ นายศุภชัย สงวนแสง ผู้ยื่นและเอาจริงเอาจัง ภารกิจแรกคือมุ่งตรงไปบ้านอาจารย์นะมา โสภางค์ (ผู้ยิ่งใหญ่แห่งบ้านห้วยท่า) ท่านยินดีรับหน้าที่จัดทำต้นฉบับ นั่นคือ จัดทำอาร์ตเวอร์ค ศิลปกรรมโดยมีอาจารย์ เอ๋อ โสภางค์ ภรรยาเป็นผู้ช่วย อาจารย์นะมาทำต้นฉบับอาร์ตเวอร์คด้วยมือข้างเดียว สมัยก่อนที่เรียกว่า “ดรัมมี่” ด้วยความสามารถพิเศษ (เหมือนเมื่อสารนครยุคแรก)

ในส่วนราชการได้มีคนหนุ่มซึ่งเป็นนักวิชาการที่มีชื่อเสียงได้เข้ามาช่วยอย่างเต็มใจเต็มความสามารถ นั่นคือในฝ่ายของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช มี พศ.ฉัตรชัย ศุกระกาญจน์ รศ.วิมล คำศรี อาจารย์สมพุทธ ฐานะเจนตร.เหม ทองชัย อาจารย์แอบ ชามทอง แห่งศูนย์ศิลปวัฒนธรรมมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช อาศรมวัฒนธรรมมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ นำโดย รศ.อุดม หนูทอง รศ.ดร.สืบพงศ์ ธรรมชาติ มีอาจารย์บัณฑิต สุทธิมุสิก (ผู้ชำนาญการเรื่องเมืองพระ) อาจารย์บุญเสริม แก้วพรหม (สำนักกวีน้อยเมืองนคร) นายแพทย์บัญชา พงษ์พานิช (นคร-บวรรัตน์) กองบรรณาธิการในสมัยนั้นอยู่ที่บ้านห้วยท่า ของอาจารย์นะมา โสภางค์ ไม่ได้ไปทำงานที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดอย่างทุกวันนี้ “เพราะว่าสมัยนั้นไม่มีห้องทำงาน ไม่มีวัสดุอุปกรณ์ ไม่มีค่าจ้าง ไม่มีห้องแอร์ ไม่มีอะไรทั้งสิ้น มีแต่หัวใจที่มุ่งมั่นเพื่อเมืองนครศรีธรรมราช” ในครั้งนี้โรงพิมพ์ที่ประมุขขณะเป็นผู้รับจ้างมีสถานที่ทำงานอยู่ ณ อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ กรุงเทพมหานคร ชื่อว่าโรงพิมพ์ เอดีสัน เพลส โปรดักส์ (ไม่ทราบสาเหตุว่าเพราะเหตุใดจึงเอาโรงพิมพ์นี้ซึ่งไกลแสนไกล) เมื่อต้นฉบับเดือนแรกเสร็จในครั้งนั้นอาจารย์เอ๋อกับผู้เขียนเป็นผู้ที่ถือต้นฉบับขึ้นรถไฟไปส่งโรงพิมพ์ด้วยตนเอง ต่อมาภายหลังส่งทางไปรษณีย์ จึงทำให้สารนครฟื้นคืนชีพอีกครั้งเป็นฉบับ “ปีที่ ๒๒ ฉบับที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๕” หรือที่เรียกว่า “ฉบับฟื้นฟู” หรือที่คนในวงการให้ฉายาอีกชื่อหนึ่งว่า “ยุคสองแแก้ว” (อาจารย์เอ๋อและอาจารย์นะมา มีอายุรวมกัน ๑๐๐ กว่าปี) โดยมีแรงหนุนจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราชภายใต้การนำของนายนิเวศน์ เกตุชาติ ผู้มากมีบารมี และตามคำให้สัญญาของท่านว่า “สารนครศรีธรรมราชจะกลับมาฟื้นคืนชีพอีกครั้งหนึ่งในปี ๒๕๓๕”

สารนครศรีธรรมราชยุคฟื้นฟูนี้ดำเนินการตลอดมาจนถึง พ.ศ. ๒๕๔๒ สัญญาณแห่งความเป็นจริงจากธรรมชาติเริ่มดั่งขึ้น อาจารย์เอ๋อ อุบลพันธุ์ บรรณาธิการมีปัญหาสุขภาพร้ายแรง (โรคหัวใจขาดเลือด) อาจารย์นะมา โสภางค์ มีปัญหาสุขภาพไม่แพ้กัน จึงต้องหยุดรับภาระหน้าที่อันหนักหน่วงเกินกำลังนี้ ส่งหน้าที่อันทรงเกียรตินี้ให้กับอาจารย์บุญเสริม แก้วพรหม แห่งสำนักกวีน้อย เป็นบรรณาธิการด้วยความสง่างาม ยุคนี้จึงเป็นยุคของคนหนุ่มไฟแรงอย่างเต็มตัวเพราะในขณะทำงานบุคคลแต่ละท่านล้วนแล้วแต่มีความสามารถอย่างแท้จริงพร้อมกับยุคเป็นการเริ่มต้นชีวิตใหม่ในการทำงานของผู้เขียนโดยได้เข้ามาทำงานเป็นบุคลากรขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช ทำหน้าที่ประสานงานระหว่างกองบรรณาธิการและองค์การบริหารส่วนจังหวัดกับบรรณาธิการ

สารนครศรีธรรมราชเดินทางมาถึงการเปลี่ยนแปลงอีกครั้งหลังจากอาจารย์บุญเสริมได้หยุดทำหน้าที่จึงนำมาสู่การเปลี่ยนแปลงตัวบรรณาธิการคนใหม่ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้รับตำแหน่งบรรณาธิการคือ อาจารย์สงวน กลิ่นหอม (อาจารย์เอี่ยม กุบลพันธุ์ เป็นผู้เสนอในที่ประชุม) โดยมีผู้เขียนดำรงตำแหน่งเป็นเลขานุการกองบรรณาธิการสารนครศรีธรรมราช และได้มีคุณศุภชัย สงวนแสง คอยร่วมงานอย่างใกล้ชิดร่วมกันต่อสู้หลายรูปแบบ นานับประการ สารนครในยุคนี้มีผู้คำจุนสนับสนุนอย่างเต็มที่ ไม่ทอดทิ้งและเฉยเมยและเอาใจใส่ตลอดเวลา นั่นคือ นายวิฑูรย์ เดชเดโช นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราชในขณะนั้น ผู้ที่เปล่งวาจาในหลายสถานที่ว่า “สารนครศรีธรรมราชเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เราต้องช่วยกันดูแลรักษา” ผู้เขียนได้มีบุญวาสนารับใช้สารนครศรีธรรมราชร่วมกับอาจารย์สงวนกลิ่นหอม มาจนถึง ปี พ.ศ.๒๕๕๓ เป็นปีสุดท้ายเพราะต้องลาออกจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดและคณะทำงานสารนครศรีธรรมราช นับแต่นั้นเป็นต้นมาผู้เขียนได้ทอดทิ้งสารนครศรีธรรมราชเป็นระยะเวลาหลายปี

สองผู้อุ้มชูสารนครศรีธรรมราชในอดีต “พีเวศน์ น้องวิฑูรย์”

นายพีเวศน์ เกตุชาติ
อดีตประธานสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช
“ผู้ทำให้สารนครฟื้นคืนชีพอีกครั้งหนึ่ง”

นายวิฑูรย์ เดชเดโช
อดีตนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช
“สารนครศรีธรรมราช เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เราต้องช่วยกันดูแลรักษา”

วันที่กลับมาใหม่

การเปลี่ยนแปลงบุคคลที่มาทำหน้าที่บรรณาธิการเป็นสิทธิและอำนาจรวมทั้งความเหมาะสมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะผู้อำนวยการ การเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลที่ทำงานเป็นเรื่องธรรมดาของสารนครศรีธรรมราช เก่าไป ใหม่มา เมื่อเข้ามาแล้วก็ต้องแบกภาระและตั้งใจให้ดีที่สุด พุ่มเทหังกายใจ ในการทำให้สารนครศรีธรรมราชได้ยืนหยัดบนแผ่นดินนครศรีธรรมราชอีกต่อไป ในปีงบประมาณ ๒๕๖๓ สารนครศรีธรรมราชก็มีการเปลี่ยนแปลงอีกครั้งหนึ่งโดยเฉพาะอย่างยิ่ง บุคคลที่มาเป็นบรรณาธิการ มีชื่อว่า รศ.ดร. สืบพงศ์ ธรรมชาติ เป็นบุคคลระดับชาติเข้ามาแบกรับภาระอันหนักหน่วงเป็นบุคคลต่อมา โดยมีผู้เขียนเป็นผู้ช่วยบรรณาธิการ ภายใต้วงเวลาใหม่ สิ่งแวดล้อมใหม่ ผู้ร่วมงานใหม่ ก็คงต้องปรับตัว ปรับใจ และจะตั้งใจดูแลสารนครศรีธรรมราชให้ดีที่สุด จะทำได้อีกครั้งหนึ่ง ที่ไม่ต้องกังวลเท่าไรเพราะในยุคปัจจุบันนี้การทำหนังสือมีความง่ายตายยากๆ เพราะความก้าวหน้าทางวิทยาการสิ่งพิมพ์ รวดเร็ว สะดวก และมีประสิทธิภาพสารนครศรีธรรมราชปีงบประมาณ ๒๕๖๓ ผ่านพ้นไปด้วยดี เกิดนิมิตหมายใหม่เพราะสารนครศรีธรรมราชออกมาตรงตามเวลาเดือนชนเดือน เป็นที่ฮือฮาและกล่าวถึงอย่างกว้างขวาง ในรอบหลายสิบปี ในปีงบประมาณ ๒๕๖๔ สารนครศรีธรรมราช ยังอยู่เพื่อเสนอความเป็นตัวตนของนครศรีธรรมราชต่อไป

ผู้เขียนนั้นไม่ เป็นกวี ศิลปิน ปราชญ์ นักเขียน นักกลอน แต่ที่ทำได้และได้ทำมาแล้ว และจะทำต่อไป คือ สืบสาน รักษา ดูแล สารนครศรีธรรมราช (บริหารจัดการ) ซึ่งเป็นการรับช่วงและรับภาระนี้จากคนรุ่นเก่ามาถึงรุ่นปัจจุบัน และรอรุ่นหลังจากนี้มาสานต่อ สิ่งที่มีฝังในหัวใจของผู้เขียนตลอดมา คือ ให้เกียรติรักเคารพในความอาวุโสของผู้หลักผู้ใหญ่ และจะดูแลสารนครศรีธรรมราชเท่าที่โอกาสมีอยู่ครับ

รายชื่อบรรณาธิการตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

๑. นายไสว สวัสดิมงคล	๒. นายพจน์ อินทวิเชียร	๓. นายอนันต์ สงวนนาม
๔. นายอรุณ รุจิกันทะ	๕. นายอากร ทองธวัช	๖. นายอุทัย หิรัญโต
๗. ร้อยตรีอนุตล สุภาไชยกิจ	๘. นายเอี่ยม อุบลพันธุ์	๙. นายบุญเสริม แก้วพรหม
๑๐. นายสงวน กลิ่นหอม (๒ สมัย)	๑๑. นายดำรงค์ รุ่งเรือง	๑๒. นางสาวใจ ตระกูลสันติ
๑๓. รศ. ดร. สืบพงศ์ ธรรมชาติ		

สารนครศรีธรรมราชที่รัก

รักหนังสือที่ชื่อสารนครศรีฯ
รักคนเขียนเพียรศึกษามามากมาย
รักรู้ชัดวัฒนธรรมประจำถิ่น
รัก บก. ที่ใสหาวิชาการ
รักหน้าปกยกเอกลักษณ์รู้จักหา
รักนายกريبากคำปราเปรอปรน
รักจะเห็นเป็นหนังสือหลายเรื่อง
รักเป็นแหล่งค้นคว้าค่าโบราณ

รักที่มีบทความตามใจหมาย
รักที่หลายหลากรสบทกลอนกานต์
รักรู้ลึนหนังโนราว่าจะฉาน
รักที่สารอยู่ยืนยงอย่างคงทน
รักคอดัสน์ที่นำมาเตือนละหุน
รักกลุ่มคนคอยเร่งรัดจัดการงาน
รักประเทืองปัญญาให้ได้กล่าวขาน
รักที่ท่านมอบให้ฟรีดีจึงเลย

สมพุดิธ อูระเจน
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

กลอนบทนี้อาจารย์สมพุทธ สุระเจน เขียนด้วยลายมือแล้วนำมาให้ผู้เขียน ณ ห้องสารนครศรีธรรมราช เมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้เขียนยังเก็บไว้อย่างดี นำมาบรรณาการต่อผู้อ่านทุกท่านครับ